

27. jun. 1841

FAKTA

Dato:

27. jun. 1841

Sidetæl:

Dagbog D, side 65-67

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS1974-35

Omtalte personer:

madam Tanner

TRANSSKRIFTION

27de Søndag.

Da vi vare komne saa sildigt tilhuuse igaar vægrede jeg mig standhaftigt ved idag at reise bort saa tidligt som sædvanligt hvilket var den taabelige Kuskes Villie, idet han troede endnu idag at kunne gaa videre end til Bern med de elendige Heste. Vi havde altsaa nu Tiid om Morgenens først at gaa at see de to store Hængebroer her og siden i Kirken at høre det bekjente Orgel begge Deelee Noget der vel lønner Umagen, da intet Steds i Europa gives Liige. Dybet hvorover Broerne gaae, og disses Længde og Skjønhed er særdeele mærkelig. Freibourgs •66• Beliggenhed er saare malerisk et længere Ophold her var vel Umagen værd for en Maler. Henimod Middag kjørte vi videre; Skade at Veiret var saa slet det smaaeregnete næsten den heele Dag, og til det ubehagelige herved kom endnu at jeg den heele Dag havde evig Strid med Kusken, snart ville Hestene ikke mere gaae frem og han hamrede nu løs paa dem uden dog at drive dem videre, de gjorde dem blodt gale, og da begynte Rose og Mad: Tanner¹ at skriges og nu maatte de hjælpes ud, naar vi da tilsist fik en Hjælpehest gik det igjen for kort Tiid godt, indtil naar vi igjen var uden Hielp den gamle Comedie igjen begynte. Det siste Spectakel havde jeg med Kusken om Eftermiddagen paa Grændsen af Kanton Bern, han vægrede sig ved at holde og give Mad: Tanner den accorderede Frokost hvorpaa den gamle Hex gjorde Fordring da hun ikke ville tage noget som hun sagde hun havde betalt forud. Det var altsaa igjen mig der skulle skjændes thi hun forstyrrede blot alt ved sin Vrøvl. Hun fik altsaa endelig noget at spiise, men jeg fik igjen Spectakler da Kusken ikke ville kjøre videre da han sagde han ikke havde flere Penge, jeg maatte altsaa igjen rykke ud; men var her dog saa klog selv at betale for at han ikke mere skulle narre mig og stikke Pengene i Lommen. Jeg fattede imidlertid den Beslutning under ingen Omstændighed at gaa videre end til Bern med ham, og hellere derved tage lidt end med ham paa Veien til Luzern at tage mere og dertil være udsat for Ubehageligheder og Fare. Ved vor Ankomst til Bern havde vi det siste Optog med Mad: Tanner, der var yderlig opbragt over at Kusken ikke havde kjørt hende først til hendes Boelig, vi loe imidlertid af den gamle gjærrige Hex og lod først alt vort Tøi pakke af Vognen i Hotel des Gentilshommes (Distelswang) hvor vi endelig følte os lidt i Roe. Her afskedigede jeg vor upaalidelige Kusk og lod ham gaae tilbage, jeg skylte endnu 8 Sc 4 P 4 B med dem paatog jeg mig paa egen Regning at naae Luzern, jeg maatte saaledes altid tage, dog maaske ikke iden Grad som om jeg var gaaet videre med ham, der der havde daarlige Heste og ingen Penge. Nu kunne vi i det minste kjøre videre i god Roe. Kusken var dog den der kunne være best tjent med dette Arrangement, da •67• han maaske ellers ville være kommen til Luzern, og da ikke haft Midler til at komme tilbage til Genf. Hans uartige Opførsel i de siste Dage havde ikke fortjent at jeg skulle have givet ham Drikkepenge, dog jeg

nænnede nu ikke at holde Ord og ingen give, da jeg indsaae at alle Ubehageligheder var foraarsaget ved hans bedrageriske Herre der havde sat ham i Veien uden at medgive ham en Skilling, hvoe der altsaa var tilfreds var ham.

¹ Madam Tanner.

June 1871.

[illegible]

June 1871.

[illegible]

June 1841.

67

[illegible]